

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐπὶ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμὲς 100. Ἐξά-
μηνη δραχ. 55. Τρίμηνη δραχ. 30.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ φράγκα γαλλικὰ 60,
ἐξάμηνη 35 καὶ τρίμηνη 20.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ: Ἐτησίᾳ δολλάρια 4, ἐξάμηνη 2
καὶ τρίμηνη 1.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδῆποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 39ος

Ἀθῆναι 2 Ἀπριλίου 1932

Ἔτος 54ον.—Ἀριθ. 18

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ ΚΑΙ ΖΗΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ MARK TWAIN

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

Τὴν εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ ἑνα παλια-
τζίδικον. Κάθησε, ἐξέτασε τὸ ψώνιο
τοῦ ἀπ' ὅλες τῖς μεριεὶς καὶ μурμου-
ρίσε:

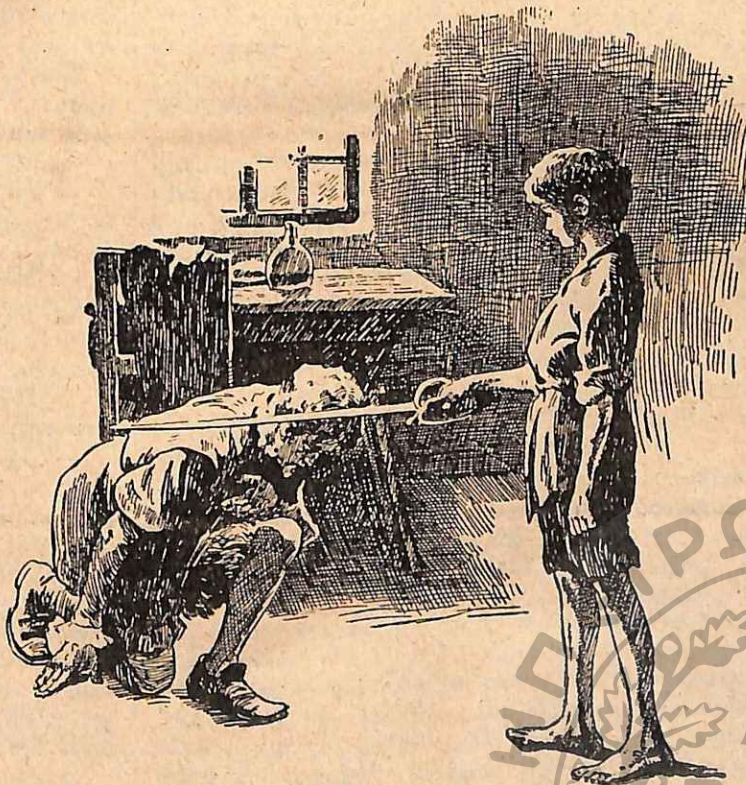
— Ἄν τοῦ πλήρωνα
λίγα χρήματα παραπάνω
θὰ μοῦδινε κάτι καλύτε-
ρο. Μὰ πρέπει κανεὶς ν'
ἀπλώνῃ τὰ ποδάρια του
ὅσο φτάνει τὸ πάπλωμά
του.

Κουνήθηκε; Δὲν πρέ-
πει νὰ μιλάω τόσο δυνα-
τά. Ἄς τὸ ἀφήσω νὰ κοι-
μηθῇ ἀκόμα τὸ καϊμένο.
Ἐχει νὰ κάνῃ ἕνα τόσο
μακρινὸ ταξίδι. Καὶ φαί-
νεται ἀποκαμωμένο τὸ
δύστυχο. Ναί, ἂν τὸ κον-
τύνω τρία δάχτυλα τὸ
σακκάκι, θὰ τοῦ ἔρχεται
ἱσα-ἱσα. Μὲ δυὸ-τρεις βε-
λονιὲς θὰ γίνῃ ὅπως πρέ-
πει. Καὶ τὸ παντελόνι εἶ-
ναι ἀκόμη καλύτερο. Ἄλ-
λά κι' αὐτὸ θέλει λίγο
κόντημα. Τὰ παπούτσια
εἶναι χοντρά καὶ γερά·
θὰ τοῦ κρατοῦν ζεστὰ καὶ
στεγνὰ τὰ πόδια του. Πῶς
θὰ ξαφνιαστῇ τὸ καϊμένο
σὰν τὰ ἰδεῖ! Σίγουρα δὲ
θὰ χῆλ' φορέσει ποτέ του
παπούτσια ἱσαμε τώρα. Θὰ περπα-
τοῦσε ξυπόλητο χεიმῶνα-καλοκαίρι.

Θὰ ἤθελα νὰ πουλοῦσαν καὶ τὸ φαί
ἔτσι φτηνὰ σὰν τὴ κλωστή. Γιά μιὰ
πεντάρα μοῦ ἔδωσε ὁ ἔμπορος τόση
ποὺ νὰ μοῦ φτάσῃ γιά ἕνα χρόνον, καὶ
τούτῃ τὴν ὥραία χοντρή βελόνα μοῦ
τὴν ἔδωσε κιάλας χάρισμα. Νὰ ἰδοῦ-
με ὅμως πῶς θὰ καταφέρω νὰ τὴν

περάσω. Θὰ παιδευτῶ σίγουρα μιὰ
ᾠρα.

Κι' ἀλήθεια, παιδεύτηκε πολὺ.
Γιατὶ γιά νὰ περάσῃ τὴν κλωστή,

«— Σήκω ἐπάνω, ἱππότη σερ Μίλς Χένδον.» (Σελ. 194, στ. α'.)

ἔκανε ὅπως κάνουν πάντοτε ὅλοι οἱ
ἄντρες καὶ ὅπως θὰ κάνουν ὡς τὴ
συντέλεια τῶν αἰώνων. Κρατοῦσε δη-
λαδὴ στερεὰ τὴ βελόνα στὰ χέρια
του, καὶ προσπαθοῦσε νὰ περάσῃ τὴν
κλωστή μέσα στὴν τρύπα· ἔκανε δη-
λαδὴ τὸ ἀνάποδο ἀπ' ὅ,τι κάνουν οἱ
γυναῖκες. Πάντοτε ἡ κλωστή τοῦ
ξέφευγε καὶ περνοῦσε πότε δεξιά, πό-

τε ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν τρύπα, ἀλλ' ὅ-
τὸσο ὁ Μίλς δὲν ἔχανε τὴν ὑπομο-
νή του, γιατί τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν
στρατιώτης, εἶχε συνηθίσει νὰ ράβε-
ται μόνος του. Ἐπιτέλους τὰ κατὰ-
φερε. Ἀπλώσε τὸ σακκάκι ἐπάνω
στὰ γόνατά του κι' ἄρχισε νὰ τὸ σου-
δλοράβῃ

— Τὸν λογαριασμὸ τὸν πλήρωνα
στὸν ξενοδόχο, μονολο-
γοῦσε καθὼς ἔρραβε, κι'
ἔχω πληρωμένο καὶ τὸ
φαί ποὺ θὰ μᾶς φέρουν
τώρα. Τὰ χρήματα ποὺ
μοῦ μένουν φτάνουν ἱσα-
ἱσα γιά ν' ἀγοράσω δυὸ
καλὰ γαϊδούρια καὶ γιά
νὰ φάμε τῖς τρεῖς μέρες
ποὺ θὰ κάνουμε ὥσπου
νὰ φθάσουμε στὸ Χένδον
Χώλλ.

— Νὰ πάρῃ ἡ εὐχή!
τρυπήθηκα μὲ τούτῃ τὴν
καταραμένη τὴ βελόνα!
Δὲν πειράζει, εἰμαι μα-
θημένος. Ἄμα βαλθῇ κα-
νεὶς νὰ ράψῃ, θὰ τρυπη-
θῇ κιόλας. Τί καλὰ ποὺ
θὰ περνοῦμε στὸ σπίτι!
Μικρέ μου, αὐτὸ στὸ ὑ-
πόσχομαι. Μὲ τὴν καλο-
πέραση θὰ σοῦ περάσῃ
καὶ ἡ μούρλια σου. Αὐτὸ
στὸ λέω ἐγώ!

— Τί ὠραῖες μεγάλες
βελονιὲς, ἐξακολούθησε,
ἀποθαυμάζοντας τὸ ρά-
ψιμό του. Μπροστὰ σ' αὐ-
τές, οἱ βελονιὲς τοῦ ρά-
ψτη δὲν ἔχουν κανένα ἀέρα. Ἔτσι,
τελείωσε.

— Τόση δουλειὰ καὶ τὴν τελείωσα
ὥσπου νὰ πῆς ἄψε-σθῶς! Τώρα ὅ-
μως πρέπει νὰ τὸν ξυπνίσω, νὰ τὸν
ντύσω. νὰ τοῦ χύσω νερὸ γιά νὰ πλυ-
θῇ, νὰ τοῦ σερβίρῃ νὰ φάῃ, κι' ὕ-
στερα νὰ ξεκινήσουμε γιά τὸ γαϊδου-
ροπάζαρο τοῦ Σάουθγουορκ.

